•Written by - வெங்கடேஷ் சாமிநாதன் -•
••Thursday•, 25 •June• 2015 20:20• - •Last Updated•
••Thursday•, 25 •June• 2015 20:24•

தமிழ்நாட்டின் கிராமீய நாட்டார் நாடகக்கலையும் இன்றும் தர்மபுரி, வட,தனெ் ஆற்காடு மற்றும் சங்கல்பட்டு மாவட்டங்கள் என்று தொண்டமைண்டலம் சார்ந்த அண்மபை்பகுதிகளுக்குள் உட்பட்டுள்ள கலையான தரெுக்கூத்து தனித்தன்மை வாய்ந்த ஒன்று, இதற்கு இணையானது நம் உபகண்டத்தில் வறேெங்கிலும் இல்லை. அப்படி இன்னொன்று இருந்தாலும், அதபை்பற்றி நாம் களேவிப்படவில்லை. இப்படிச் சொல்வது தமிழ் மீ துள்ள அதீ த பற்றின் வளெிப்பாடு எனத் தோன்றக்கூடும். இதை நம்பும்வது கடினமாக இருப்பதற்கு சில காரணங்கள் உண்டு.

இக்கலையின் பல பரிமாண விஸ்தாரமும், அந்த விஸ்தாரம் இயங்கும் பல தளங்களும் இன்னும் தமிழர்களாலயேே அறியப்படவில்லை, அல்லது அவர்களுக்கேே பரிச்சயப் படுத்தப்படவில்லை, வளெி உலகத்துக்கோ, இதபை் பற்றிய பரிச்சயம் இன்னும் கூறவைானது. அதன் மண்ணைவிட்டு, அது இயங்கும் சுழலவைிட்டு இக்கலை வளெியேே எடுத்துச்சலெ்லப்பட்ட அரிய தருணங்களிலும், இதர பிராந்தீ யங்களின் வகெுவாய் விளம்பரப் படுத்தப்பட்ட நாட்டார் நாடக வடிவங்களோடு ஒப்பிடுகயைில், தலநைகர் தில்லியில் நிகழ்த்தப்படும் நாட்டார் கலை விழாக்களிலாகட்டும், பாரிஸில் ஃபஸெ்டிவல் ஆஃப் இந்தியாவிலாகட்டும், அது நிகழ்த்தப்படும் ஓரு மணிநரே நிகழ்வில், தரெுக்கூத்து பரிதாபகரமாய் ஏற்றுமதிக்கான ஓரு தயாரிப்பாய், ப்ரயாகயைில் சிலர் கூளிப்பதகை் காட்டி இதுதான் கும்பமளோ என்று சொல்லும் விடியோ துணுக்குகளபை் பரோன்று கூறுகிச் சிறுத்துவிடும் பரிதாபகரம் தான். இதனால் இயற்கயைாகவேே தரெுக்கூத்தின் பலவண்ணக் கோலம் பற்றிய அதன் பரந்த வீ ச்சபை் பற்றிய விவரம் அறியாத வாசகர்களிடம் (கவலயைற்று அறியாமயைில் திளகை்கும் தமிழ் பண்பாட்டுச் சுழலும், நகர்புற மக்கள் திரளும் இதில் அடங்குவர்) நான் பசேுகயைில் என் நம்பகத்தன்மையும் பலத்த அடி வாங்கும்.

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Thursday•, 25 •June• 2015 20:20• - •Last Updated•
••Thursday•, 25 •June• 2015 20:24•

தொடக்கத்திலேயே சொல்லவேண்டியது, தெரூக்க□தூ ஒன்றும் பழமையின் எஞ்சியுள்ள சின்னமாய் நாட்டார் கலை ஆர்வலர்கள் கருணையுடன் பூத்தூயிரளிக்கவேண்டிய ஒன்று அல்ல. அதன் பார்வையாளர்கள் ஓரு சிறு க□ட்டமயோன கிராமத்தூ மக்களாகவே இருப்பினும், இக்கலைவடிவம் தமிழகத்தின் இதர மக்களால் ஏளனத்தூடன் பார்க்கப்படினும், அது ஓரு வீ ரியமும் வாழ்வும் உடயை கொண்டாட்டமான வளிப்பாடு. ஓர் இனத்தூ மக்களின் வரலாற்றுக்கு மறுப்பட்ட, வடேட்டகைகார, உணவு சகேரிப்பு பழங்கூடி நாட்களிலிருந்தூ, அவ்வினத்தின் பரிணாமத்தின் ஓவ்வொரு படிநிலை யினுள்ளும் ஒன்றினுள் ஒன்றாய் பூகுந்தூ ஊடுருவி, தன் அடர்ந்த பரப்பினுள் உபகண்டத்தின் பிற பகுதிகளினின்று காற்றுவாக்கில் வந்த பாதிப்பூகளையும் சரேத்தூக்கொண்டு இருக்கும் ஓரு ஆவணம், ஓரு பல்படிவச் சுவடி (palimpsest). நறெ்கதிர் அடித்த நிலத்தை தூப்பூரவாக்கித் தயார் சயெ்யப்படும் அதன் அரங்கில், பழங்கூடிகளின் பயேோட்டலுக்கான சடங்கூகளகை் காணலாம், பரோர்க்களத்தினின்று வறெ்றியுடன் திரும்பும் தலவைனை வரவறேெ்கும் ஆவசேம் நிறநை்த நடனம், பரதமுனியின் நாடக சூத்திரங்கள், பக்தி சகாப்தத்தின் (கி.பி 6-ம் நூற்றாண்டிலிருந்தூ கி.பி 8-ம் நூற்றாண்டுவரை) சவைப் பூலவர்களின் பக்திப் பாடல்கள், 14-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வில்லிப்பூத்தூராரின் காவியங்களிலிருந்தூ பாடல்களைப் பாடுவதும் அவற்றுக்கு நடிப்பதும், நாயக்கர்கள் 16-ம் 17-ம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழகத்தூக் கொண்டு வந்த கதாகாலக்ஷபே மறுகைளின் சாயல்களும், 19-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 20-ம் நூற்றாண்டின் முதல் தசாப்தங்களிலும் எழுதப்பட்ட நாடகங்களின் உரயைாடல்களும், ஓத்திகை ஏதுமின்றி மடேயைிலயேே நடிகர்கள் சமயத்தூக்கு ஏற்ப சயெ்யும் அலட்டல்களும், அவ்வப்பரோதூ தோன்றும் கற்பனை வசனங்களும் என அக்கூடிமக்களின் சரித்திரத்தின் பல கால கட்டங்களிலிருந்தூ எடுக்கப்பட்ட விஷயங்களையும் தன்னுள் கொண்டதூ தெரூக்க□த்தூ).

(இவை தவிர) கட்டியக்காரன் என்ற பாத்திரம் – இவன் பரதமுனியின் சூத்திரதாரனும் விது□ஷகனும் ஒன்றயோனவன். அத்தோடு இன்னும் மடேயைில் இல்லாத எந்த பாத்திரமாகவும் அல்லதூ சமயத்தூக்கு ஏற்ப தன்னை உருவாக்கிக் கொள்ளும் ஓரு கற்பனை கதாபாத்திரமாகவும் இருப்பவன் - இந்தக் கட்டியக்காரன் நாடகத்தின் கதை நிகழும் பூராண காலத்திலும் இருப்பான், நாடகம் நடத்தப்படும் நிகழ்காலத்திலும் இருப்பான், சமயத்தூக்கூத் தக்கவாறு அவன் தனதூ ஆபாசமான சொல் விளையாட்டில் யுதிஷ்டிரனையும் நயாண்டி சயெ்வான் மனம் விரும்பினால், தமிழகத்தின் அவனதூ நிகழ்கால முதல் மந்திரியையும் அநாயாசமாக, சுதந்திரத்தூடன் கிண்டலும் அடிப்பான். தெரூக்□த்தூ அவனுக்கு இந்த சுதந்திரத்தை தருகிறதூ. மடேயை விட்டூ அகன்றதூ அவன் இந்த சுதந்திரத்தை இழந்தூ விடுகிறான். கரேளத்தின் சாக்கியார் கூத்திலும் இந்த விசஷே அம்சம் காணப்படுகிறதூ. சாக்கியார் தன் முன்னிருக்கும் பார்வையாளர் எவரையும் எந்த பரிய தலயையும் கிண்டல் சயெ்யும் உரிமை பறெ்றவன். தெரூக்□த்தின் இவை எல்லாம் முன்னுக்கூப் பின் முரணான, ஒன்றுக் கொன்று ஓவ்வாத ஓரு பரிய ஓட்டுவலேை போல் உருவாக்கியவை அல்ல ஆற்றொழுக்கு போல (இணைந்தூ இருப்பவை):,

கிராமத்தூப் பரியவர்கள் திருளெபதி அம்மன் கோவிலில் (ஊர்தயெ்வம், ஆதிவாசிகளால்

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Thursday•, 25 •June• 2015 20:20• - •Last Updated•
••Thursday•, 25 •June• 2015 20:24•

தாய்த் தெய்வமாய் வழிபடப் பட்டவள், இன்றும் மகாபாரதத்தின் மூக்கிய பாத்திரம் திரௌபதி தெய்வமாகி வழிபடப் படுபவள்) ஒன்றுக்டி இவ் விழாவை வருடாந்திரக் கொண்டாட்டமாக நடத்துவது எனத் தீர்மானிப்பது அல்லது கிராமத்தில் யாராவது ஒருவர் தன் வேண்டுதல் நிறைவேறியதற்காக நன்றி சலுத்தும் வகையிலோ அல்லது யாராவது தம் விருப்பம் நிறைவேறே வேண்டியோ நடத்துவதில் ஆரம்பித்து விழாவின் கடைசி நாளான 20ம் நாளன்று தீ மிதி சடங்குடன் முடிவடையும் வரை, இவை எல்லாம் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்து, ஒன்று மற்றொன்றுக்கு இட்டுச் செல்வதாக நடக்கும்.

பழங்குடி வழக்கங்கள் – ஆவிகளை சாந்தப்படுத்துதல், வேட்டையாடி வாழ்வோர்களின் வறெ்றிக் கொண்டாட்டம், ஓரு திராவிட, வேளாண் சமுகத்தின் வளமசை்சடங்குகள் (fertility rites), நாடகமாடும் மூக்கிய களம் மாத்திரமல்ல, மழு கிராமமே,, அதன் கூளங்கள், கோவில்கள், இவை அனதை்தும் நாடக மேடையாக விரியும், இடயைில் வளர்ந்துள்ள பனமைரங்களும்,, கிராமத்தின் ஆடுமாடுகளும் கூட, கூத்தின் நாடகமேடசை் சாதனங்கள் தான். கிராமத்துப் பணெ்மணிகள் பகாசுரனுக்காக உணவு சமபை்பார்கள் அவர்களும் கூத்தின் நடிகர்களாகத்தான் உணவு சமகை்கிறார்கள்.; கிரமத்து திரௌபதி அம்மன் கோவிலிலும், கூளங்களும், நிகழ்ச்சிக்காக தயார் சயெ்யப்பட்ட திறந்தவெளி நிலமும் எல்லாமே மாறி மாறி கூத்துக்கான அரங்கமாகும். இந்தக் கொண்டாட்டத்தில், கிராமத்தின் மக்கள் அனவைரும் 20 நாட்களும் காலயைிலிருந்து மறுநாள் விடியல் வரை பங்கறே்பர். ஓரே நரேத்தில் இது நாடகம், கோவிலின் வருடாந்திரத் திருவிழா, சம்ஸ்காரம் (rites of passage, fertility rites)வளமசை்சடங்கு, ஓரு சமுகச் சயெல் மற்றும் தனிப்பட்ட வழிபாடு என அனதை்தும் சரே்ந்த ஒன்று. வழிபாடு என்ற முறையில், இது திராவிட அல்லது பழங்குடி சிந்தனயைில் உதித்த அம்மன் வழிபாட்டு முறையில் பிறந்தது; வீரர்களை வழிபடும் பழங்குடி மரபு ஆரியர்களின் காவிய கதாபாத்திரங்களை விரும்பி வரவறே்றுக்கொண்டது, திரௌபதியகை் தெய்வமாக்கி தங்கள் அம்மன் வடிவில் இணைத்தது, இவ்வுருவில் அவர்களது காவல் தெய்வ மரபும் சரே்ந்துகொண்டது. நாடகம் என்ற வடிவில் இது கடந்த காலத்துச் சம்பவங்களை நடிப்பில் காட்டுவது, ஆனால் நிஜத்தில் அது கடந்தகாலக் கதகைள் நிகழ்காலத்திலயேே நடப்பதுபோல் நடித்துக் காட்டுவதாய் அமகைிறது. நாடகம் என்ற வகயைில் அதன் சுற்றுப்புறத்தின் விரிவு ரிச்சர்ட் ஷெக்னரை (Richard Schechner) வாய்பிளக்கவதை்து அவரை ஆச்சரியத்தில் அதிர்ச்சியடயைச் சயெ்தது, ராம்நகர மகாராஜாவயைே பொறாமபை்பட வதை்தது. ரிச்சர்ட் ஷெக்னரின் கருத்தாக்கம் சில தசாப்தங்களுக்கு முற்பட்டது. ராம்நகரில் நிகழும் ராம் லீலா நாடகத்தின் வயதோ மிஞ்சிப்போனால் நூற்றமை்பது வருடங்கள்.(Richard Schechner’s conception is only a few decades old. Ramnagar is atmost a century and half old) ஆனால் தரெுக்கூத்து எத்தனை நூற்றாண்டுகள் அல்லது ஆயிரமாண்டுகளாய் இருக்கிறது என்பது ஆண்டவனுக்கு்தான் தரியும். பண்பாட்டின் உயர்மட்டக் காவலர்கள் (high priests) முழுமயைான தியடே்டர் (total theatre) என்பதபை் பற்றி இரண்டு பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் பசே ஆரம்பித்தனர்.

ஆனால் தரெுக்கூத்தின் தனித்துவம் அதை நாம் இன்று காணும் முழுமயைான வடிவில்தான் (Totality) பாரம்பரியமாக நினவைு தரிந்த காலத்திலிருந்து உள்ளது, அதற்கும் மலோய், தொண்டமைண்டலத்தின் கிராமப்புறங்களில் மட்டுமே

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Thursday•, 25 •June• 2015 20:20• - •Last Updated•
••Thursday•, 25 •June• 2015 20:24•

காணப்படுவதுயோயினும், அது ஓரு வாழும், தொடரும் பாரம்பரீ ய கலை நிகழ்வு .(Presence.) தனெ்னிந்தியா மழுவதிலுமான நாட்டார் கலைகள்,, சவெ்வியல் கலைகள் சவெ்வியலும் நாட்டார் அம்சங்களும் கலந்த பாரம்பரிய நாடக வடிவங்களை எல்லாம் பார்க்கையில் அவற்றுக்கும் கூத்தின் முக்கிய தனி அம்சங்களுக்கும் நிறயை ஒற்றுமகைள் உண்டு. ஆனால் இவை எவையுமே கூத்தின் பரிமாண மழுமகைக்கு நிகராகாது, இதுவே கூத்தின் தனித்தன்மகைக்கு காரணம். ஒப்புக்கொள்ள வணே்டிய உண்மை என்னவெனெ்றால், தரெுக்கூத்து நாட்டார் கலையாகவே நிலதை்துள்ளது, ஆனால் கதகளி நுட்பங்கள் நிறநை்த ஓரு சவெ்வியல் கலையாய் தன்னை உயர்த்திக் கொணட்ுள்ளது, யக்ஷகானா நாட்டார் கலையும் –சவெ்வியலும் கலந்த ஓரு வடிவமாய் மாறியுள்ளது. கதகளி, யக்ஷகானா, தயெ்யம், பூதம், முடியறேெ்று இவை அனதை்துமே ஓரே பொதுவான ஆதார மூல வடிவத்திலிருந்து ஆரம்பித்து பின் தனித்தனி கிளை நதிகளாய் பிரிந்து தனி வளர்ச்சி பறெ்றிருக்கலாம். இக்கலை வடிவங்களிடயைே கருத்தகை் கவருமளவிலான ஒற்றுமகைளும், பொதுத் தன்மகைளும் உள்ளன; ஆஹார்யம் எனப்படும் ஒப்பனயைில், நாடக நடமைுறகைளில், அவற்றுக்கே உரிய பிரதானமான கருக்களில், அவை ஆரம்பிக்கும் முன்பு சயெ்யும் சடங்குகளில், அவற்றுக்கான கட்டமபை்பு வரயைறுப்புகளில், மற்றும் அவற்றில் உபயோகிக்கப்படும் கலசை் சொற்களில் அவற்றின் ஆதார மூல வடிவத்தின் ஒற்றுமயைை காணலாம்.. உதாரணமாய்: பாவகை் கூத்து, சாக்கியர் கூத்து, மலயைாளத்தில் கூடியாட்டம், மோகினியாட்டம், கன்னடத்தில் பயலாட்டா இவற்றில் ”ஆட்டம்” ”ஆடு” என்பவை நிகழ்த்துவதகை் குறிக்கும் சொற்கள். தமிழ் சரித்திரத்தின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே கூத்து என்பது நாடகத்தின் அனதை்து வடிவங்களையும் குறிக்க உபயோகிக்கப்பட்ட சொல்லாகும்.

முதலில் கருத்தகை்கவரும் பொது அம்சம் கதகளி, யக்ஷகானம், தரெுக்கூத்து அனதை்துக்கும் பொதுவான விரிவான, மிகபை்படுத்தப்பட்ட ஆஹார்யம் (ஒப்பனை). விவரமாகப் பார்த்தால் நுணுக்கம், விரிவாக்கம் இவற்றின் அளவில் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசம் உண்டு; நீ ண்டு உயரும் தலை அலங்காரங்கள், வர்ணம் பூசிய முகங்கள் (ஏறக்குறயை அனதை்து வடிவங்களிலும் சிவப்பு, பச்சை கரும்பு போன்றவை , நல்லது, தீ யது, இரண்டும் கலந்தது போன்ற கதாபாத்திர குணங்களகை் குறிக்கும் வண்ணங்கள்), பணெ் பாத்திரங்கள் அவர்களின் இயல்பான உடகைளிலயேே விடப்படுவது, வகை்கோல் திணித்து உப்பியிருக்கும் கூட்டபை்பாவாடகைள் (தயெ்யம், கதகளி, முடியறேெ்று, பூதம் இவை அனதை்துக்கும் இது பொது). பரியெதும் நீ ண்டதுமான பூஜகீ ர்த்திகள், இவை அனதை்துமே வகெு தூரம் வரை நீ ண்டு பரந்துள்ள களத்தில் தூரப் பார்வயைாளர்களுக்கும் தரியும் வகயைில் மிகபை்படுத்தப்பட்டவயைாக இருக்கும், இசயைில் முதலிடம் பறெுவது உரத்து ஒலிக்கும் தாள வாத்தியங்களின் (percusiion instruments) உரத்த சப்தம் தான், இவை அனதை்துக்கும் மலோய் ராக்ஷஸ குண பாத்திரங்கள், கூத்தின் பிரதான பாத்திரங்கள் வீ ரம், கொடூரம், பராக்கிரமம், கோபம், வஞ்சம் போன்ற குணம் கொண்டவர்களாகவே அனதை்துக் கதகைளிலும் பிரதானமாய் இருப்பார்கள், இது முழுக்க முழுக்க தனெ்னிந்திய நாடக ரூபங்களிலே காணப்படும் தனிப்பட்ட அம்சம். , பரதருக்கு அந்நியமானது . சமஸ்கிருத நாடகக்கலை இதை ஆமோதிக்காது.

இந்த அம்சங்கள் யாவும் இவ்வடிவங்களை நாட்டின் இதர நாடக வடிவங்களிலிருந்து

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Thursday•, 25 •June• 2015 20:20• - •Last Updated•
••Thursday•, 25 •June• 2015 20:24•

தனிப்படுத்தி, இவை தெளிவாய் தனெ்னிந்தியாவசை் சரேந்தவை, ஓரே இனப் பாரம்பரித்தசை் சாரந்தவை என்று அடையாளப் படுத்திவிடுகின்றன. ஆனால் கதகளியும், யக்ஷகானாவும் சவெ்வியலாகவும் /நாட்டாரியலும் கலந்த வடிவிலான நாடகங்களாய் வழங்கப்படுகின்றன, இவற்றை உயர் கலைவடிவங்களாக நம் கலை ரசனை எதிர் கொள்கிறது. ஆனால் தெருக்கூத்தை நாம் நாட்டார் கலை என ஓரு பறுங்கை வீ ச்சில் ஒதுக்கி விடுகிறோம். நகர்புற மலேதட்டு மக்கள் (elite) அல்லவா நாம்? நமது மலேநைாட்டு நாகரீ க உயரிய கலை அளவுகோல் கொண்டு பார்க்கையில் இது சரியாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் தமிழ்நாட்டின் தொண்டமைண்டலத்து கிராமப்புற பார்வையாளர்களுக்கு தெருக்கூத்து (அரங்கில் பாரதக் கதயை நிகழ்த்திக் காட்டும் நாடகம்) என்பது அதவைிட முக்கியமான 20 நாட்கள் சடங்கிலிருந்து பாயும் இரண்டாம் பட்சமான கூறுதான். தெருக்கூத்து அந்தச் சடங்கின் ஓரு அங்கம் மட்டும்தான், அதை அந்த கிராமத்து மக்கள் எதிர்கொள்வதும் ஓரு பாரம்பரிய சடங்கில், வழிபாட்டு நிகழ்வில் பங்கறே்பது என்ற வகயைில்தான், உள்ளார்ந்த நோக்கில் தெருக்கூத்து அதன் மழுமையைில், தயெ்வத்தின் சீ ற்றத்தை சாந்தப் படுத்தி அதிலிருந்து விடுதலை பறெும் ஓரு சாந்தி கர்மம், தம் விருப்பத்தை நிறவைறே்றிய தயெ்வத்திடம் நன்றி சலெுத்தி அவளிடம் ஆசி பறெும் சயெலாய், ஓரு மறு உலகு அனுபவமாய், சன்னதம் பிடித்த அனுபவமாய், ஓரு வித்தியாசமான ரஸானுபவம்., அழகியல் ரசனை சார்ந்த தொடர்பு என்பதலெ்லாம் கிராம மக்களின் சிந்தனையில் வருவதே இல்லை. நடிப்பவருக்கு சன்னதம் பிடித்து, அந்த அனுபவத்தை அவர் பங்கறுெும் கிராமத்தவருடன் பகிர்ந்து கொள்ள முடிந்தால், பகிர்ந்து கொள்ளும் கிராமத்தானுக்கும் அந்த சன்னத அனுபவம் கிடகை்கமானால், இச்சடங்கு அதன் லட்சிய பூரணத்துவத்துடன் சயெ்யப்படுள்ளதாகிறது, அதன் கறுிக்கோளை அது சாதித்துவிட்டது என்பதாகும்.. அதுதான் நடிப்பவரின் இலக்கும், அவர் தூச்சாசனனோ, அர்ஜுனனனோ, பார்வையாளரோ எவராயிருப்பினும்; இவற்றை விடப் பரியெதான திட்டம் கிராமத்தின் காவல்தயெ்வமான திரௌபதியை சாந்தப்படுத்துவது, இது திரௌபதியாய் நடிக்கும் நடிகருக்கும் பொருந்தும். அந்த 20 நாள் நிகழ்வுகளும் அதன் ஓவ்வொரு அம்சமும் இந்த முடிவை நோக்கியே சலெுத்தப்படுவது.

இந்த கிராம மக்களும், அவர்களின் இத்தகயை கண்ணோட்டமுமே இத்தனை வருடங்களாய், நூற்றாண்டுகளாய் இன்றுவரை தெருக்கூத்தை வாழவதை்து வந்துள்ளன, அழகியல் ரசனை அளவுகோல்கள் அல்ல. நாடகமடேகை்கும் அப்பால், இந்த சடங்குமுறதைான் அதை நடத்தி வந்துள்ளது. சடங்குக்கப்பால், திரௌபதி அம்மன் இச்சடங்குக்கு அதன் ஜீ வனகை் கொடுத்துள்ளார். இக்காவியத்தை (மகாபாரதம்) தமிழில் எழுதி இச்சடங்குக்கு அதன் கருப்பொருளகை் கொடுத்த காவிய கவிஞர் வில்லிப்புத்தூரார் 14ம் நூற்றாண்டில் தொண்டமைண்டலப் பகுதியில் பிறந்தவர் .இதற்கு முன்பு கிருத்துவ சகாப்தத்தின் ஆரம்ப வருடங்களில் பரெுந்தவேனார் எழுதிய பாரதம் இன்று வழக்கில் இல்லை. வில்லிப்புத்தூரார் காலத்திலயேே அது காணாமல் போய்விட்டிருந்ததா, அந்த இடவைெியை நிரப்பத்தான் இதை அவர் எழுதினாரா அல்லது வறேு காரணமா என்பது நமக்குத் தரியாது. வில்லிப்புத்தூரார் அப்பகுதியில் பரிதும் பாேற்றப்பட்டவர்.

பழங்குடியினர் தாய்த் தயெ்வமாய் வழிபட்ட அம்மன் எப்பொழுது திரௌபதி

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Thursday•, 25 •June• 2015 20:20• - •Last Updated•
••Thursday•, 25 •June• 2015 20:24•

அம்மனாகவும் மாறினார் என்பதும் நமக்கும் தெரியாதது. காஞ்சிபுரத்தின் காமாட்சி (இங்கும் ஆசாமில் ஆரியர்களுக்கும் மறுப்பட்ட காமாக்யா வழிபாடும் நினைவுக்கும் வருகிறது), மதுரை மீனாட்சி, கன்யாகுமாரியின் கன்யாகுமாரி போன்ற பல காவல் தெய்வங்கள் பிற்காலத்தில் சமஸ்கிருதப்படுத்தப்பட்டும், மனோன்னிலை படுத்தப்பட்டும், அவர்களைச் சுற்றி பல தொன்மங்கள் பின்னப்பட்டன. ஜனை மதத்தின் ஆதிக்க பரவலுக்கும் எதிராய் உருவான இந்தும் எதிரொச்சியின் காரணமாய் பல்லவர்களின் காலத்திலிருந்தும் (கிபி 7ம் நூற்றாண்டும்) இதும் ஓரு பூத்தொச்சி இயக்கமாய் மாறியதில் திராவிட இறைவடிவங்களும், சம்பிரதாயங்களும் இந்துமதத்தினுள் சேர்ந்தன. சங்க நூல்களில் (கி.பி முதல் இரண்டும் நூற்றாண்டுகள்) இத்தகயை தாய் தெய்வங்கள், வளமை தெய்வங்கள், காவல் தெய்வங்கள் போன்றவை கூறிப்பிடப்படுகின்றன. அப்பொழுது இவை இந்துமதக் கடவுள்களிடையே இடம்பறெவில்லை .உடனே அதன்பின் வந்த நூற்றாண்டுகளில் தொண்டை மண்டலம் விஜயநகரை ஆண்ட நாயக்கர்களின் கீழ் வந்தது .நாயக்கர்கள் தீவிர வைஷ்ணவர்கள், தெருக்கூத்துக் கலையைப் பராமரித்த தொண்டை மண்டலத்தின் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரோ வழிபாடு என வந்தால் பெரும்பாலும் சிவனை வழிபட்டவர்கள். திருவெப்பதி அம்மனுக்கு ஓரு சன்னதி கட்டவேண்டுமெனில், ஆந்திரா தமிழ்நாட்டு எல்லைப்பகுதியில் உள்ள சஞ்சிக்குச் சென்று, அங்கு ஓரு கூறிப்பிட்ட புனிதமான இடத்திலிருந்து மண்ணை எடுத்து, பின் கால்நடையாகவே வழியில் எங்கும் நிற்காமல் அந்த மண்ணை எடுத்து வரவேண்டும் என்று ஓரு நம்பிக்கை இன்றும் இருக்கிறது, மூந்தையைத் தலைமுறையினர் பலர் இதற்கு சான்றளிப்பார்கள். இந்தக் கதைகுள் சஞ்சி எப்படி நுழைந்து கொண்டது என்பது தெரியவில்லை. இங்கு கவனிக்க வேண்டிய இரண்டு உண்மைகள், திராவிட ஆன்மாவில் ஆழமாய் பூதைந்துள்ள தாய் தெய்வ வழிபாட்டுமுறை பின்பு சமஸ்கிருத பாதிப்பின்கீழ் வந்து, அதசை் சுற்றிக் கட்டுக்கதைகள் பூனையைப்பட்டு, ஓவ்வொரு தாய் தெய்வத்துக்கும் வவெ்வறே கதைகள் பின்னப்பட்டு அவற்றின் நிலை அவ்வாறாய் உயர்த்தப்படுகிறது. பின்னால் அவர்கள் இந்துக் கடவுள்கள் வரிசையில் சேர்க்கப்படுகின்றனர். வடக்கில் உள்ளவர்களுக்கு இந்த தொன்மங்களைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. இரண்டாவதாய், விளங்காத காரணங்களால், தறெ்கின் பிரம்மணரல்லாத சமூகங்களில் மகாபாரதக் காவியம் ராமாயணத்தை விட பிரபலமானதாக உள்ளது. கதகளி, யக்ஷகானா மற்றும் இதர நாட்டார் நாடக வடிவங்களின் பாடாந்திரத்தை மலேோட்டமாக பார்த்தாலே இதற்கு சான்று கிடைக்கும். இவற்றையெல்லாம் சொல்வதற்குக் காரணம் தறெ்கின் இப்பகுதியில் திருவெப்பதி தெய்வமாக்கப்பட்டதன் உட்பொருளையும் அவளுடன் யுதிஷ்டிரரும் தர்மராஜா என அழகைக்கப்பட்டு, அவருடன் அனதை்தும் பாண்டவரும் தர்மராஜர் கோவில் என்றும் அழகைக்கப்படும் திருவெப்பதி அம்மன் சன்னதிகளில் வழிபடப்படுவதையும் சுட்டுவதற்காகத்தான்.

இவை அப்பகுதியின் சடங்குகளும், நாடகமும் மகாபாரதக் கதையைதை் தம் ஏற்பாடுகளினுள் ஓருங்கிணைத்ததன் காரணத்தை விளக்கக் கூடும். அவரவர் பகுதியின் தாய் தெய்வ வழிபாட்டு மரபை அடிப்படையாகக் கொண்ட அல்லது அத்தெய்வத்தின் மலேுள்ள பக்தியால் தூண்டப்பட்ட பல வித உள்ளூர் நாடக/ நடன நிகழ்ச்சிகள் உண்டு. சடங்கு முறைசார்ந்த நாடகவகைகள் அல்லது முறைப்படுத்தப்பட்ட நாட்டார் நடன நிகழ்ச்சிகளில் உள்ளூர் தெய்வத்தைப் பற்றிய தொன்மக் கதைகள் இடம் பறெும் – உதாரணமாக கரகம், கணியன் ஆட்டம், காவடி என்பது போல. ஆவி பிடிப்பது, பயேோட்டுவது, நடிகர் அல்லது நடனமாடுபவரினூடே தெய்வம் காட்சி தருவது போன்றவை இத்தகயை நிகழ்ச்சிகளில், வடக்குக்

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Thursday•, 25 •June• 2015 20:20• - •Last Updated•
••Thursday•, 25 •June• 2015 20:24•

கரேளப் பகுதியின் தெய்யம், முடியேற்று மற்றும் தெய்யம் கர்நாடகம், துளுநாட்டின் பூதம் பேன்றவற்றில், முக்கிய பகுதியாகும். இவை அனைத்திலும் உரத்த சுருதியில் தாள வாத்தியங்களின் ஒலி, ஆவிகளை சாந்தப்படுத்தும் பாடல்கள், நாட்டார் நடனங்கள், மந்திர சூனியம் சம்பந்தமான சடங்குகள் ஆகியவற்றை அடையாளம் காணலாம். இது பார்வையாளரின் களேக்கைக்கான நடிப்பு அல்ல, இது ஓரு பிராயச்சித்த கருமம். இவற்றிலிருந்துதான் தெருக்கூத்து உருவானது, இரண்டு வேறுபட்ட கலைகளிலிருந்து,வெகுவாய் சமஸ்கிருதத் தாக்கமுள்ள சவெவ்வியல் கலையான கூடியாட்டத்திலிருந்தும், நாட்டார் கலை வகையான தெய்யத்திலிருந்தும், கதகளி உருவானது. கதகளியின் ஆஹார்ய முறைகளும், வன்முறையின் வளிப்பாடும் தெய்யம் மற்றும் முடியேற்று கலைகளிலிருந்தும், நயநாகரிகமான நாடக வழக்கங்களும், வெகுவாய் முறைப்படுத்தப்பட்ட அபிநய சம்பிரதாயங்களும் கூடியாட்டத்திலிருந்தும் பெறப்பட்டவை. கர்நாடகத்தின் யக்ஷகானாவின் ஆஹார்யம், உரத்த சுருதி இசை மற்றும் வன்முறை வளிப்பாடு இவை பூதம் கலையிலிருந்தும் அதன் நாட்டிய நடன கட்டமைப்பு திட்டம் ஆந்திரத்தின் யக்ஷகானாவிலிருந்தும் பெற்றவை, இப்பெயரையும் அது பின்னர் எடுத்துக்கொண்டது.

இங்கு கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் கதகளியும் யக்ஷகானாவும் அவற்றின் தெய்யம் மற்றும் பூதம் கலைகளின் தொடக்கங்களை விட்டு விலகி தம்மை சவெவ்விய நாடகக்கலைகளாய் நாகரிகப்படுத்திக்கொண்டன இந்த பயணத்தில் அவை கடந்தது பாதி தூரம் தான் . இன்னமும் அவற்றில் நாட்டார் கலை அம்சங்கள் சில ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். .அவை தம் மூந்தையை நாட்டார் வடிவங்களின் ஆவியுலகு சார்ந்த விஷயங்களின் தொப்புள் கொடியை தூண்டித்துக்கொண்டவிட்டன.. ஆனால் தெருக்கூத்து அப்படிச் சொல்லவில்லை. அது அவற்றை தக்க வதைத்துக் கொண்டு தன் பரப்பை விஸ்தரித்து அதன்மேல் கட்டுமானத்தை எழுப்பியது இந்த விரிவாக்கமே தெருக்கூத்தின் சிறப்பு அம்சம், இதுவே மற்ற கலை வடிவங்களிலிருந்து அதை வேறுபடுத்துவதோடு அதை ஓரு தனி உலகமாய், தனித்துவம் வாய்ந்ததாய் ஆக்குகிறது. இதன் 18/20 நாட்கள் தொடரும் வரிசைக்கிரமமான சடங்குகளையும், அதைத்தொடர்ந்து பாடியும், நடனமாடியும் காவியத்தை நடித்துக் காட்டுதலைப் பற்றியுமான ஓரு சுருக்கமான வர்ணனை, இது எத்தகைய பல்படிவச் சுவடி (palimpsest) அல்லது கோலாஜ் (collage) பேன்றது என்பதைக் காட்டும். சில சடங்குகள் வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகாலத்துக்கு இட்டுச்செல்பவை, அக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கலைகள் இன்னும் பழுக்கத்தில் உள்ளன – நம் அண்டை மாநிலங்களின் தெய்யம், முடியேற்று, மற்றும் பூதம். இது பேன்ற சடங்கு சம்பந்தப்பட்ட வடிவங்களும், பயேோட்டுதல், ஆவியுலகு சம்பந்தப்பட்ட வடிவங்களும் கிரேத்துவுக்கு பிற்பட்ட ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளின் சங்க நூல்களில் பசேப்படுகின்றன, இத்தமிழ் இலக்கியங்கள் மட்டுமே இவற்றைப் பற்றிக் கிட்டும் ஆதாரங்கள். மிக முக்கியமான விஷயம், இந்த நூல்கள் எழுதப்பட்டபோது இவை அனைத்தும் கிளை மொழியில் வேறுபட்ட தமிழ் பேசும் பகுதிகளாக இருந்தன. இதையே மாற்றிச் சொன்னால், இக்கலைவடிவங்கள் அவற்றின் வேர்களைத் தேடிப் போனால் அவை தமிழ் இலக்கியத்திடம்தான் போய்த் தான் தஞ்சம் அடையை வேண்டும். [தொடரும்]

•Written by - வெங்கடாசாமிநாதன் -•
••Thursday•, 25 •June• 2015 20:20• - •Last Updated•
••Thursday•, 25 •June• 2015 20:24•

vswaminathan.venkat@gmail.com